

En berättelse om familjen Heed och Pontiac

”Vår dotter Wilja, 12 år, har ridit sedan hon var fyra år och min man Joachim är uppvuxen med hästar då hans mamma alltid har ridit. Han har varit den pappan som har fått sköta allt med Wilja och hennes stora hästintresse. Själv ställde jag upp när det behövdes och kom och tittade på uppvisningar osv, men jag vågade aldrig gå in till dessa djur då jag kanske var lite för rädd för dem. Är man som jag uppvuxen bland betong på Hisingen (Göteborg) så fanns det inte så mycket hästar omkring mig. Historien är lång men kortfattad.

För tre år sedan flyttade hela familjen till Askeby och Wilja flyttade sin ridning ut till Johanna på Stuteri Olympus i Ringstorp. I samma veva drev jag och min man två restauranger som tog på våra krafter och i den vevan gick min man i väggen. Helt plötsligt var jag själv med två restauranger, stor familj med ett hus som renoveras och en dotter med stort hästintresse. Efter ett år kände jag att det börja närma sig för mig också, jag sökte hjälp i tid innan det han gå alldeles för långt.

Mitt positiva intresse för hästar vaknade till liv då ”vår kille” Pontiac föddes 2016, jag vet inte riktigt vad som hände men denna kille hittade sin plats i mitt hjärta när jag hade det som värst med allt. Varje gång vi kom till stallet så vågade jag mer och mer. En eftermiddag tog Johanna ner Pontiac och hans dåvarande kompis Poseidon till paddocken när jag var där för att hjälpa till med att fylla på vatten och hö till alla hästar. Så jag stannade upp för att se dessa killar busa och skoja i paddocken. Så jag tänkte för mig själv att Pontiac har potential, han har allt som min dotter och även jag söker, då

min dotter älskar fart och fläkt så kunde ju han inte bli bättre! Den kvällen kom jag och min dotter hem och sa till Joachim att Honom skulle vi ha.

Jag hann inte ens fråga Johanna om han var till salu då en annons kom ut på försäljning av båda grabbarna. Herregud tänkte jag, hon kan inte sälja min våran Pontiac.. sedan den dagen var det kört. Så nu äger jag och Wilja Pontiac men han bor fortfarande kvar ute hos Johannas på hennes gård där vi är 3-4 gr i veckan och hjälper till samt tränar honom. Just i år är det dags för honom att göra sitt 3 års-test och jag vet att vår kille har potential och att han kommer gå långt inom ridningen den dag vi är färdiga.

Jag är väldigt tacksam idag för att just allt detta hände mig det känns som att jag har hittat hem, hittat ett lugn och nya vänner. Jag trodde verkligen inte en häst kunde ge så mycket kärlek som han ger mig och min dotter och även min man, men han gillar mest gårdens traktorer och maskiner som håller han sysselsatt när vi tränar osv.

Jag känner att varje gång vi är med Pontiac så lär vi varandra så mycket, han tränar för att bli en bra ridhäst och jag för att lära mig av Johanna med flera hur jag skall lära honom allt som han behöver, vi har en bit kvar men det går verkligen framåt för honom, Wilja har redan suttit upp på han i paddocken och gått runt med honom.

Fortsättning följer om ni har intresse för hur det går för Pontiac mig och Wilja.
Allt gott, Kia"

Foto 1 & 2: Johanna B Nyqvist, foto: Kristina Heed, foto: Joachim Heed